

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, jud. Târnava-Mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Dela Blaj la Lugoj

Intre două congrese — Gânduri vechi pentru vremuri nouă —
Lumină intru întunec

de S. Orian

În Dumineca trecută s'a ținut, în sala de gimnastică a liceului de băieți din localitate, congresul arhidiecezan al „Agru“-lui. S'au strâns la acest congres un mănunchiu de fruntași cărțurari și vrednici creștini ai bisericii noastre unite. Mulți dintre ei bătrâni încărunțiți, cari au trăit alte vremuri, cu alte gânduri și alte obiceiuri decât acelea de azi. Au fost între ei de aceia cari și-au trăit zilele tinerețelor și ale bărbăției sub stăpânire străină. Cari și-au făurit caracterele și și-au îmbogățit sufletele în lupta aprigă a vieții dinainte de război.

Venind ei astăzi la congresul Agrului, au adus cu sine învățătura scoasă din lupta vieții din trecut. Au adus gânduri vechi pentru vremuri nouă. Pe vremea lor, un popor robit, și-a înarmat sufletul cu credința'n Dumnezeu, s'a înfrățit cu cinstea și cu omenia și a reușit să înfrunte multe ne cazuri, a reușit să scape de urgia străină, care a folosit toate mijloacele ca să-l facă să uite limba, obiceiurile și pe strămoșii săi.

După multă străduință a scăpat de robia străină, dar iată-l acum în robie proprie. Lanțurile crizei de tot felul îi înăbușă sufletul și-i întunecă mintea. Ii oprește pasul pe drumul înaintării, îl ținutește locului, cu toate că menirea lui e de a se ridica tot mai sus. Și fiind această problemă, o problemă națională, firește, și conducătorii Agrului au încercat să-i afle leacul, ca să scăpăm din lanțurile ei.

Pentru înlăturarea crizei, acești oameni de altă dată, au propus aceleași mijloace cari au ținut ca prin minune poporul nostru, fără să se cufunde în prăpastia pierzării, pe vremea asupriilor străine, și anume: întoarcerea la căile Domnului, întoarcerea la cinstea și omenia de altă dată.

Vorbe mai potrivite timpurilor noastre, leac mai minunat nu se putea găsi. Astăzi, când necinstea domnește pretutindeni, astăzi când înaintea ochilor noștri, în Capitala țării, o comisie formată din deputați și senatori, cer-

cetează afacerea „Skoda“, care ne arată, din nefericire, într'un chip foarte grăitor, starea lucrurilor de azi. Se trudesco membrii comisiei să afle adevărul, dar par'c'ar fi în fața unei cetăți cu ziduri groase, pe cari ar trebui să le dărâme cu puști de soc. Rareori se desvâluie câte un colț, și atunci se descoper lucruri atât de urite, încât îți vine să nu le dai crezare. Mai săptămâna trecută, un domn Georgescu, povestea cum fratele său, care prin 1925—6 era sărac lipit pământului, s'a ales de pe urma acestei afaceri cu vreo 75 de milioane și cu două palate în centrul Bucureștiului.

Judecătoriiile țării apoi, zilnic trimet închisorilor locatari noi. Hoți cari țin calea trecătorilor la drumul mare, elevi de liceu cari în întunerecul nopții, fug, pe ferestre, de acasă, să jefuiască, și când se vad încolțiți, nu se sfiesc să trimită pe lumea cealaltă, cu o împuscătură, oameni cinstiți.

Așa stau lucrurile în țara noastră în ziua de azi. Întunec și orbie sufletească.

În mijlocul întunerecului însă, a început să liărească lumina. Dintr'un colț sau altul, se aude glasul acelor cari propovăduiesc, cu vorba și cu fapta, întoarcerea la căile Domnului, ca singurul leac al boalei de care suferim azi.

Agru și-a încris această poruncă a vremii în programul său. Ba mai mult. Și-a clădit pe ea întreagă temelie. Am auzit-o rostită, în cadrele sale, la Blaj, și în aceste zile va fi rostită, în cadre mai largi, la Lugoj. Insuși M. Sa Regele va fi de față, ca să dovedească și să întărească prin prezența sa, însemnătatea gândurilor Agrului pentru viitorul acestei țări.

Lumina a început să lumineze întru întunec. Ea se va ridica mereu. Va lumina puternic, ca afaceri de genul „Skodei“ să nu se mai poată înfăptui, va ajunge să facă din copii, nu tâlhari de ocnă, ci cetățeni cinstiți cari să fie mândria viitorului țării.

† Alexiu Pop

În dimineața zilei de Jol, 27 Sept. a încetat din viață pâr. Alexiu Pop, fost director administrativ al Administrației Centrale Capitulare din Blaj.

Răposatul în Domnul s'a născut în com. Presaca de Secaș la 4 Februarie 1869. Moare așadară în vârstă de 65 de ani. Și-a adăpat mintea în tinerețe la școlile Blajului, la liceu, iar mai pe urmă la Academia de teologie.

Terminând studiile teologice, încrederea superiorilor l-a așezat subprefect și apoi econom la Internatul Vancean, în slujba cărula a închinat 6 ani din viața sa. A trecut apoi la Administrația Centrală Capitulară, unde munca sa sânguincioasă l-a ridicat până la cea mai înaltă treaptă administrativă a instituției, adică director.

În timpul vieții, a fost un înfrățit al slujbelor lui încredințate, lor li-s'a dedicat cu tot sufletul său. Pentru aceasta trăia retras, ziua la slujbă, iar în oarele libere recreindu-și acasă puterile pentru a doua zi. Rareori era văzut seara, cu înfățișarea sa înaltă, uscățivă, albit de mulțimea zilelor petrecute în fața biroului.

Față de lume se purta cu o bunăvoință rară. În fața lui te simțea la larg, știind că stai în fața unui suflet înțeleghător.

Dela locul slujbelor a fost luat de o crâncenă boală, care, măcinându-l puterile încă de multă vreme, l-a doborât acum pe veche.

A fost înmormântat cu toată pompa convenită, Sâmbătă în 29 Sept. Un sobor de preoți și canonici în frunte cu Ilustritatea Sa Iacob Popa, canonic-prepozit, i-au făcut slujbele de înmormântare. A cântat corul catedralei iar Rvs. Bălan a ținut cuvântarea de despărțire.

Pe drumul mormântului a fost condus, afară de rude, de școlarii Blajului, băieți și fete, de profesori și intelectuali, meseriași, comercianți și public din localitate.

La mormânt, pâr. Iosif Bucur dela Administrația Centrală a rostit cuvinte de despărțire în numele funcționarilor Administrației.

În fața mormântului care a închis o viață cinstită, viață de muncă făcută cu smerenie, rostim un *fie-l țărina ușoară*.

Război între vulturi și berze. În Turcia s'a produs mai zilele trecute o încăerare sângeroasă între vulturi și berze (cocoș-târc). Șase vulturi au atacat unșcuib de berze omorându-le și furându-le puli. A doua zi însă, toate berzele din regiunea aceea — cam 300 — au pornit război contra vulturilor, ca să se răzbune. 12 berze au fost omorite iar vreo 50 gîta rănite. Dintre cei 60 de vulturi, 20 au rămas pe câmpia deasupra căreia s'a dat bătălia

Sf. apostol Pavel

„Căci ați auzit de viața mea intru jidovime“. Din apostolul duminicii a 20-a după Rusalii sau a 5-a după Înălțarea sf. Cruci (Galateni 1, 11—19).

Citim de atâtea ori și ascultăm apostolii duminicilor și ai sărbătorilor, cărți scrise aproape toate de sf. apostol Pavel, iară viața acestui mare apostol al neamurilor nu o cunoaștem. De aceea am socotit de bine să istorisesc aici pe scurt viața și faptele sf. apostol Pavel.

Acest mare între bărbații lumii s'a născut la anul 2 după nașterea Domnului, în orașul Tarsus din provincia Cilicia în Asia Mică. Părinții lui erau farisei și i-au dat numele de Saul, ceea ce înseamnă cel cerșit sau cerut dela Domnul. Mai târziu s'a numit Paul sau Pavel care este nume latinesc și înseamnă cel mic. El mai avea o soră care s'a măritat mai târziu la Ierusalim. După ce a învățat a scrie și a ceti în casa părințească, părinții îl trimiseră la Ierusalim ca să se înscrie în vestita școală alui Gamaliel. Sub îngrijirea acestui învățat fariseu Saul a ajuns să cunoască foarte bine Scripturile Vechiului Testament. A mai învățat apoi și o meserie, că așa era datina fariseilor pe acele vremuri. A învățat să facă corturi și să cioplească lemne pentru corturi. Un lucru n'a învățat Saul dela învățătorul său: blândeța, pentru că cu vremea a devenit cel mai înverșunat fariseu și dușman al lui Isus

și al creștinilor. Se și descrie el în apostolul de astăzi, zicând: »că peste măsură prigoneam biserica lui Dumnezeu și o stricam și sporiam intru jidovime mai mult decât cei de vârstă cu mine în neamul meu, foarte râvnitor fiind părințeștilor mele obiceiuri«.

Oă ce mare dușman a fost el creștinilor, ni-o dovedesc Faptele Apostolilor, unde ni-se povestește cum au ucis jidovii pe sf. întâiul martir și arhidiacon Ștefan cu pietrii »și mărturiile (oameni cari a-nume băgau de seamă ce vorbește Ștefan, ca să poată mărturisi împotriva lui) și-au pus hainele sale lângă picioarele unui tânăr ce se chema Saul, ... iară Saul era învoit la uciderea lui« (7, 58 și 60). Mai mult, jidovii nu-i aruncau pe creștini numai în temniță și-i ucideau cu pietri, ci le confiscau și averile, așa că bieții creștini n'avea ce mânca, ci trebuiau să le trimită creștinii din alte părți ajutoare bănești.

Saul nu s'a îndestulit nici cu atâtea. El a mers la arhiereul și i-a cerut voie să poată aduce pe creștinii din Damasc, și pe bărbați și pe muieri, legați în Ierusalim. »Și mergând a fost când s'a apropiat el de Damasc, și de grabă a strălucit peste el lumina din ceriu și, căzând pe pământ, a auzit glas zicând lui: „Saule, Saule, ce mă prigonești?“ Și el a zis: „cine ești, Doamne?“ Iară Domnul a zis: „eu sunt Isus, pe carele tu-l prigonești“ (Faptele Apostolilor 9, 3—5). Trei zile a rămas Saul orbit de lumina cea dumnezească și numai după ce s'a botezat i-a revenit vederea. După întoarcerea sa, a mers, la vreo câteva zile, în pustie, unde a stat trei ani și a postit și a ajunat, pregătindu-se astfella greaua chemarea apostoliei. Abia după trei ani s'a întors din nou în Damasc și a început a propovădui evanghelia Domnului, pe care nu dela oameni a învățat-o ci dela Isus Hristos care însuși i-a descoperit-o și anume atunci când a

fost răpit până la al treilea ceriu, după cum însuși ne istorisește în epistola sa întâie către Corinteni la cap 11, stih 23. Și propovăduia cu atâtea foc și însuflețire, încât ceice-l auziră ziceau cu mirare: »au nu acesta este cel ce a prădat în Ierusalim pe ceice chemau numele acesta (adecă al lui Isus)? Și aici pentru aceea a venit ca legați să-i ducă (pe creștinii) la arhierei« (Faptele Apostolilor 9, 21).

Din Damasc s'a dus, în anul 39 or 40, la Ierusalim ca să-l vadă pe Petru și a rămas la el, după cum ne istorisește în apostolul de astăzi, 15 zile. Apoi a plecat în Cesarea și de acolo în Tars, unde a predicat trei ani, dela anul 40 până la 42 după Hristos. După aceasta a plecat, împreună cu Varvara și cu fratele aceluia, Ioan Marcu, în anul 45, printre păgâni, ca să-i întoarcă la Isus. Aceasta a fost întâia sa călătorie apostolică care a ținut 4 ani. Ei au mers peste Seleucia spre insula Cipru, de unde au plecat la Antiohia Pisidiei, Iconiu, Litra, Pamfilia până în Antiohia Siriei. A mers apoi la Ierusalim, unde a luat parte la cel dintâi săbor pe care l-au ținut apostolii în anul 51. S'a pregătit apoi la a doua călătorie apostolică, pe care a făcut-o în tovărășia lui Sila și care a durat dela anul 51 până la anul 54. A treia călătorie apostolică printre păgâni a făcut-o dela anul 54 până la 58, prin Galația, Frigia și alte țări de ale Asiei, ajungând până la Efez, unde a stat 3 ani. La anul 58 merge din nou la Ierusalim, de unde-l duc la Roma, în anul 60, cu corabia. O furtună groznică însă le strică corabia și el ajunge cu frotul pe insula Malta, și de acolo, la începutul lui Februarie a anului 61 la Roma. Aicia-l bagă-n temniță, unde stă doi ani, și apoi face din nou a patra călătorie apostolică, ajungând până-n insula Creta. Cu acest prilej a ajuns nu numai până în Spania ci chiar și până-n părțile noastre, iară la anul 66 se întâlnește în

„Foia UNIRII POPORULUI“

Leac pentru mueri

— Teatru popular în 2 acte —

Localizare de A. Melin

SCENA VIII

UN JANDARM și VÂRVARA, vrăjitoarea

Jandarmul (împinge de spate pe Vârvara): Inainte, ciurma spurcata! Pașeste militărește, că te ating cu patul puștii. Nu-ți fie rușine să te areți oamenilor, dacă nu ți-a fost păcat să faci rele. Desfă-ți nasul din măframă! Așa, spriptoroaie... (O împinge și lasă. Vârvara schiopătând).

SCENA IX

SECRETĂREASA

Secretăreasa: I-am dat lui Moș Gheorghe zerisoarea primarului. A despăturat-o ș'a cetit-o. Și a încuiat-o în lăduță, zimbînd. Mi-a dat vorbă să spui la primărie, că Moș Gheorghe așteaptă pe domni spre seară. Haranca da noră a căzut în cursă deabinele. Am zărit-o pîndind pela fereastră. Strănic s'a mai prins în unghiță. Crede că lăduța lui Moș Gheorghe-i plină de bani. Las' să creadă. Ei, ș'acum repede la primărie; mă așteaptă. O să le duc veste bună. Lunguleasa-i în ghil!

SCENA X

LUNGULEASA

Lunguleasa: (intră cu mătura). Azi dimineață când ieșiam din casă trecea pe la poarta noastră o femeie cu vasele pline. Am început ziua cu plin, cum se zice. Mi-a cântat ș'o coțofană pe cumpăna fântânii. Tot a veste bună. Ș'am zărit acum la poartă și pe Anghilina țiganca. Astea-s tot semne bune... (se apucă iarăș de măturat).

SCENA XI

LUNGULEASA. ANGHILINA țiganca

Anghilina: Săru' mînuțele și picioarele, găzdărița bună!

Lunguleasa: Ei, tu mai lipsia-i Anghilina! Ce potcă te aduce pe la mine?

Anghilina: Sărutu-ți tălpile, găzdărița dragă. Iaca, mi-au flămânzit puradăii, mîanca-te-aș. Și ți-am adus nește ace angliușe, să capete și Anghilina săraca o pișcătură de untură, o brojbuliță de varză, că-mi mor dancii de foame, mîanca-te-aș.

Lunguleasa: Nu-i untura de gărîlanele lor! Puradăii să mînănce coji și mămăligă!

Anghilina: O mîna de făină ș'o hălcuță de slănină, mîanca-te-aș. Un picuț de lăptiu, să trăiască și puradăii mei, săracii.

Lunguleasa: Făina-i la moară, Anghilina. Iar slăcina nu-i pentru țigani. Mai căutați și voi vre-o mortăciune!

Anghilina: Sărăcan de capul nostru, că perim cu zile! Și se prăpădește vița țigănească. Da să-ți caut un pic la ghioce... Uite-aci,

la capu de șerpe. La „Codobi brabi“ că asti știe toate, și de morți și de vii. Și-mi dai un cofel de făină, mîanca-te-aș.

Lunguleasa: Piei, vrăjitoare urită! Ni umbra cu ghioace în casa mea, că alea-s cu ducă-se pe pustii. Ascunde-l, ascunde-l...

Anghilina: Iaca, îl ascund. Da să ridie o carte de ici, să-ți spui dă noroc și să-t aduc aldaș la casă. Ridică, ridică și-i vede e'o fi cu bine.

Lunguleasa: Spui minciuni vrăjitoarești!

Anghilina: Vai, mîanca-te-aș, eu nu spu minciuni, eu cetesc în filecău și văd în erăiță. Văd adevărul. Nu-ți aduci aminte când era fată mare și-ți umbra Pătru la casă; eu ți-l-am prorocit bărbat ș'ați făcut găzdăcie împreună. Ridică mîanca-te-aș, ridică și de bărbătel tu purta grijă, că l-am întâlnit ieșind pe porțiță.

Lunguleasa: Taci eioară, că n'am bani să te plătesc.

Anghilina: Să capete și Anghilina un bănuț, să fie cu noroc. (Lunguleasa ridică). Vai mîanca-te-aș, uită-te ce noroc mare se arată. (Înșirue cășile pe un scănel). Uite ici, erăița de ghindă și filecăul. Îți chică comoară la casă, phiii, bani mulți, bani cu felderă. Mai ridică de colea... Maică Preceastă, ce arătare! Inșă cartea asta cere un font de rîncezeală. M'ar bate Aghiună tot de vatră, dacă aș arăta-o, fără plată. Mai cu noroc ar fi, să-mi dai la primăvară un purcelaș cât de zăporit.

Lunguleasa: Purecii is a scroafii. Ti-i mulțumi și cu o halcă de rîncezeală, să-ți la-dulescă puradăii.

Corint cu sf. Petru și pleacă amândoi la Roma.

Aici propovăduiesc amândoi cu atâta căldură și însuflețire creștinismul încât se încreștinează până și unii dintre curtenii împăratului, între cari și prietenul împăratului Nero, Patroclus, și mai multe dame dela curte. Infuriat peste măsură de atâta »obraznicie«, Nero poruncește să fie prinși și aruncați în temnița cea mai întunecoasă. Acolo își petrec ei zilele, 8 luni într'una, pânăce, la 29 Iunie a anului 67, au fost omoriți amândoi, în felul dupăcum se știe, sfântului Pavel tăindu-i-se capul cu sabia, iară pe sf. Petru răstignindu-l pe cruce cu capul în jos.

Că ce și cât a avut de suferit acest apostol, ni-o povestește el însuși în epistola a doua către Corinteni la cap 11, stih 23—27: »întru ostenele mai mult, în bătaie peste măsură, în temniță mai mult, în morți de multe ori. Dela Jidovi de cinci ori câte 40 fără una am luat. (După legea jidovească nu era slobod să i-se dea celui osândit la bătaie mai mult de 40 de lovituri; de aceea, ca să nu greșească, le dădeau numai câte 39). De trei ori cu toioge am fost bătut; odată am fost bătut cu pietrii; de trei ori s'a sfărâmat corabia cu mine; o noapte și o zi într'adânc (adecă departe de uscat) am petrecut. În călătorii am fost adeseori, cu primejdii pe ape, în necazuri dela tâlhari, în necazuri dela neamul meu, în necazuri dela păgâni; în nevoi în cetăți, în nevoi în pustie, cu primejdie în mare, în nevoi între frații cei mincinoși (jidovii cari voiau să facă legea creștină a lui Moise); în ostenele și în supărare, în privegheri de multe ori, în foame și în sete, în posturi de multe ori, în frig și în golătate«.

Și să nu credeți că sf. Pavel a fost un om puternic și binefacut, ci dimpotrivă de o statură mică, slăbuț, nebăgat în seamă și bolnăvicios. Avea capul chel,

fruntea boltită, ochii plini de foc, un nas cam lung și încovoiat și barba lungă și deasă. Avea în schimb suflet, cum puțini au avut în cei 1900 de ani de când există creștinismul.

Ce vedem din viața sf. Pavel?

Că dintr'un lup răpitor și leu turbat ce era devine ca o oaie blândă, dintr'un dușman de moarte al creștinilor un apărător al lor, dintr'un prigonitor al lor un apostol, dintr'un păcătos un sfânt. Și oare pentruce? Ne răspunde el însuși: »Ci pentru aceasta am fost miluit, ca într'u mine să arete întâi Hristos Isus toată îndelunga sa răbdare, spre pildă celorce vor să crează într'u dânsul pentru viața de veci« (I. Timoteiu 1, 16). Dumnezeu a voit să dea tuturor oamenilor o pildă vie despre marea sa milă și o asigurare că nu există păcat, ori cât de mare, pe care să nu-l ierte Domnul, dacă ne întoarcem la el cu dragoste și încredere deplină.

În schimb Saul devenind Paul a început, drept mulțumită pentru marea milă a lui Dumnezeu, să propovăduiască evanghelia lui Isus pe întreg rotogolul pământului cunoscut pe vremea aceea. Și a făcut-o fără șovăire, cu întreagă puterea și însuflețirea.

Să răspândim și noi, ori unde și ori când ni-s'ar da prilej, învățăturile Domnului, dar, mai ales, să ne apărăm credința, ori între ce împrejurări ne-ar aduce soartea. Să nu ne temem de nime, pentrucă dacă e Dumnezeu cu noi, nimenia nu ne poate sta împotrivă. Iar dacă vom avea neplăceri, să nu ne pese, că sf. Pavel a avut cu mult mai multe, iară pe urmă chiar și sângele și l-a vărsat pentru Domnul.

Părintele Iuliu

Citiți „UNIREA POPORULUI“

Congresul arhidiecezan al „Agrului“

Dumnezeu în 30 Sept. s'a ținut la Blaj congresul general al „Agrului“ arhidiecezan. Congresul a avut loc în sala de gimnastică a liceului de băieți, la ora 5 d. m.

Ședința de astă dată a fost închinată mai ales completării biroului, natural, pe lângă obicinuitele rapoarte și dări de seamă. Peste lucrările congresului a planat, dureroasă, amintirea fostului său președinte, Dr. Ioan Coltor, smuls din fruntea lui, ca de un vijor, în larna trecută. Așa a decurs ședința în care trebuia înlocuit golul lăsat de fostul ei președinte.

Lucrările congresului au fost conduse de d. Dr. Ioan Blanu, avocat, vicepreședinte, asistat fiind de secretarul general d. Dr. Augustin Popa, profesor la Academia de teologie din Blaj, și de membrii comitetului, dd.: Dr. Victor Fodor, directorul sanatorului din Alud, Dr. Gregorlu German, avocat Alba Iulia, Dr. Ioan Pinteș avocat Luduș, Dr. Aurel Laslo avocat Odorhelu Laurean Pula profesor Blaj casar, și alții ale căror nume ne-a scăpat.

În sală sunt de față mulți fruntași ai bisericii noastre unite: preoți, medici, avocați, profesori, comercianți, etc.

D. dr. Ioan Blanu în cuvântul de deschidere a dat graț sentimentelor pe cari le încearcă unul fiecare, acum, când trebuind să aleagă un nou președinte al Agrului arhidiecezan, gândul fiecăruia fuge spre acela care a fost oarecândva în această slujbă, fostul canonic Ioan Coltor. Pentru odihna sufletului său cel de față, rostesc în picioare, o sfântă rugăciune.

În cuvântul apoi Ilustritatea Sa Iacob Popa, prepozit capitular și vicar general, delegat al I. P. Sf. Sale Mitropolitului Vasile la acest congres. Aduce salutul și binecuvântarea Ex. Sale asupra lucrărilor congresului.

Urmează apoi raportul dlui Aug. Popa, secretar general. Dsa arată toate înfăptuirile, cari în împrejurările prin cari a trecut această asociație, s'au putut realiza, arătând apoi

Anghilina: Ad'o mânca-te-aș, adă și rânzeala.

Lunguleasa: (Pleacă în cămară iar Anghilina în vremea asta adună cu repezeală ce poate, de prin casă, și vără în traistă).

Anghilina: Am chieat la casă cu belșug. De-aici mă aleg și eu cu ceva. (Vine Lunguleasa).

Lunguleasa: Ține Anghilină și să fie cu noroc.

Anghilina: Foaia asta spune bani mulți la casă, tăbălăi mari de câte-o mie, multe multe. Dar uite ici, cum stau pizmașii (arată alte cărți) și întind ghiarale. Toți vreau să apuce. Vin și merg, și duc. Trebuie bună pază.

Lunguleasa: Câte mii vezi Anghilină? Ce sumă se arată?

Anghilina: Poți acoperi un hăizaș de șură cu băncuțele!

Lunguleasa: Spune Anghilină, bătrânul câte zile mai are?

Anghilina: (Adună cărțile și le amestecă). Iaca întreb și asta dela foi! Uite ici răspunsu. Asta nu se arată, decât foaia și taleru.

Lunguleasa: Uite banu, spune!

Anghilina: Rău se arată. Foaie neagră.

Lunguleasa: Moare bătrânul. Când moare?

Anghilina: Bătrânul mai trăește, dar se duce comoara. O mână de pizmaș se întinde la lada, cotrobăește, cotrobăește, adună și se duce... Se duce, dacă nu mai pui un taler să legăm șuma. Anghilina știe toate legăturile.

Lunguleasa: Să te cari acum, strigoaie, că iau mătura. M'ai pilugit și mi-ai spus tot de rău. Pleacă cioară, pleacă (O împinge de spate și dacă vede că nu pleacă ia mătura). Afară!

Anghilina: Nu mă bate, nu mă hoheri găzdărită, că ți-o fi cu bănat. Ți alungi mă-rocu... (iese).

Lunguleasa: (singură): Și țiganeau a găsit în cărți banii strigoiiului bătrân. Va să zică-i adevărat. (Vrea să iasă).

SCENA XII

LUNGULEASA și PĂTRU, care intră pe ușă

Lunguleasa: Bine c'ai venit, nătântoerule; că ești tot dus și nu stai unde trebuie. Se poate risipi casa, că tu nu știi nimic, ca mută dela moară. Vin pizmașii și ne cară comoara, iar tu n'auzi, nu vezi, greul pământului. Se duc banii dela casă și tu nu știi.

Pătru: Ce comoară, femeie? Ce bani?

Lunguleasa: Banii strigoiiului, banii bătrânului! Du-te și vezi, caută-i, vorbește-i!

Pătru: Nu înțeleg, nu pricep ce vorbești.

Lunguleasa: Nu înțelegi că ești mutalău și necălit. Ai cap de dovleac. Bătrânul a căpătat bani mulți dela „Comporiativa poporului“ și acum umbă unii și alții să-i scoată dela strigoiiu. Tot satu se învârte pe-aici. Vezi și nu lăsa pleacă din mână.

Pătru: Bine, femeie, să văd. Dar cum să încep, cum să vorbesc bătrânului, că știi bine că-i supărat pe noi. Tu prea ești... eum să zic, aspră și împungace cu dânsul!

Lunguleasa: Împungace, cum trebuie să fiu, iar tu ești un nătărău și un papă-lapte.

Moșă erai bun, nu bărbat, căpăkunule! Hai pleacă la strigoiiu, ia-l cum te-o tăia capul, cu bună, cu rău, dar să pui mâna pe

bani, că dacă nu, te opăr ca pe porc. Până fac eu cina, tu să scoți suma, că dacă nu, cu mine dintr'un blid nu mai cinezi. Pleacă! (Ies amândoi, Pătru spre odaia bătrânului, nevasta afară).

Pătru: (peste puțin timp iese dela bătrân și trece scara spre ieșire). Tu muiere! Bătrânul doarme, s'a întors la părete. L-am chemat și nu răspunde. Nu se cade să-l trezim.

Lunguleasa: (de-afară prin ușă). Ce să doarmă. Se face strigoiiu. Stai să văd eu. (Intră la bătrân și iasă în vârful degetelor). Ba doarme. A început să sforăie ca un bursuc. Hai să-i luăm lada și găsim noi banii. Mișcă, nătărăule. Inceț, încet; ridică-ți copitele! (Intră amândoi, apoi se arată cu lada și o pun pe masă).

Pătru: Tu femeie, lada asta-i prea ușoară! Nu poate să fie cu bani.

Lunguleasa: Ești bou încălțat. N'ai glorie de doi bănuți. Cum să fie lada grea, dacă-i cu bani de hârtie. Ii plină de mii, știi tăbălăi d'alea vinete, să coperi o șură. Nu căsa gura, caută o cheie să deschidem. Unu-doi, că dă cineva peste noi!

Pătru: (aduce un foloștoc de chei și încearcă). Nu se potrivește nici una. N'avem ce-i face. Trebuie să stricăm zarul.

Lunguleasa: S'ar face lolot și se trezește bătrânul.

Pătru: Ascundem lada cu totul.

Lunguleasa: Știe satu de bani și ajungem în temniță. (Se aude șgomot la ușă. Tresar speriați). (Va urma).

gândurile care-l călăuzesc pașii în viitor. A fost deadreptul mișcătoare partea aceea a raportului, în care s'a făcut pomenirea membrilor dispăruți: Coltor, Cheșianu, Pantea, Simu, Ionu Brut Micu, Alexiu Pop, tot figuri mărețe, suflete mari, cari au lăsat goluri adânci în rândurile Agrului arhidiecezan.

Se aleg apoi diferitele comisiuni: pentru verificarea raportului, având ca raportor general pe dl Băltariu notar public în Aiud, și pentru propunerea membrilor ce trebuiesc aleși, al cărei raportor a fost Rvs. Dr. Ioan Bălan, canonic. Președinte a fost ales Rvs. Gheorghe Dănilă, canonic, fost protopop al Bucureștiului, pricepător organizator și înțelept conducător. În urma demisiei dlui Aug Popa, a fost ales apol secretar general d. Olimpiu I. Barna, tânăr profesor al Școlii Comerciale superioare din localitate, pe care cetitorii noștri îl cunosc din articolele publicate în gazeta noastră.

Au mai fost cooptați apol ca membrii dd. dr. Banciu și dr. Baican.

Urăm noilor conducători ai Agrului arhidiecezan spor la muncă, spre binele tuturor.

Prin cruțare ni-se întărește omenia iar voia de lucru ni-se mărește

Chemarea preotului aduce cu sine ca din când în când să cerceteze și viziteze și închisorile și temnițele (ocnele) de pe teritoriul parohiei sale. Dacă dai în povești cu locuitorii unei astfel de case, de pildă cu un hoț, și-l rogi să-ți povestească cum a ajuns într'acele ziduri triste, te vei convinge că respectivul a fost risipitor și ajungând la năcaz și nevoie și-a întins mâna după poama oprită. Dacă unul ca acesta ar fi fost cruțator, nici când n'ar fi ajuns așa de departe. Căci cine sunt de comun acela, cari nu știu face deosebire între al meu și al tău? Sunt oare gospodarii cei buni și oamenii cruțatori? Nici decăt. Sunt

aproape totdeauna aceia cari dădeau prea tare pe Domnul, cari trăiau pe picior prea mare și prea domnește bând adeseori peste măsură; cari se îmbrăcau totdeauna bine elegant și după cea mai nouă modă, cari trebuiau să ia parte la toate petrecerile, balurile, concertele, și la toate întâlnirile; pe cari li afiai în fiecare seară la cârciumă ciocnind vesel din pahare, ba chiar și peste zi, în loc să fi mers la lucru se duceau la cârciumă; sunt de comun oameni de aceea, cari încă de mici au fost necruțatori, cărora părinții le împlineau toate poftele și dorințele și le dădeau bani pe bomboane, înghețate și pe tot felul de fleacuri și prin prea frumoasele și costisitoarele îmbrăcăminte fură dedași încă de copii la lux, dându-li-se anză totdeodată și la trufie și deșertăciune; pe cari părinții li duceau în tot locul: la joc, la petreceri, la șezătoare, la teatru, la călătorii, cu un cuvânt la toate plăcerile. Ori doară n'am dreptate? *Oare nu risipa, pofta de a-și petrece (bine) și de a trăi bine, de a-se îmbrăca pompos și de a da pe domnul, — oare nu aseste sunt izvoarele multor furturi și înșelăciuni?*

Copiii înșeală și fură dela părinți pentruca să-și poată cumpăra bomboane; feciorii și fetele înșeală pe tătâni și pe mame pentruca să-și poată cumpăra tutun și câte un pahar de beaură, ori ca să-și poată cumpăra năfrâmi de mătasă și pălării moderne; servitorii își înșeală stăpânii pentruca să-și poată cumpăra haine cât mai frumoase ori ca să-și poată petrece mai bine; măiestrii își înșeală mușterii pentruca să poată merge duminica la cafenele și la birturi; foarte mulți înșeală și fură pentruca să poată duce lume albă și ca să se arete ceeace nu sunt. Susțin încă odată, că *risipa și pofta de a-și petrece și de a trăi bine, de a-se îmbrăca pompos și de a da pe domnul sunt izvoarele multelor furturi și înșelăciuni, iară cruțarea este mama cinstei și a omeniei. Fii deci cruțator și vei fi om cinstit și de omenie!*

Cruțarea mărește voia de lucru. Într'un orașel din Ardeal trăia un funcționar silltor,

care avea de crescut o familie foarte mare. La începutul căsniciei sale nu avea nici un fel de avere, după câțiva ani însă totuși se putu mândri cu o casă frumoasă și drăguță. Întrebat odată, cum a ajuns la aceea casă, răspunse: „Casa aceasta mi-am câștigat-o în orele în cari tovarășii mei de lucru durmeau”. Apoi povesti, cum se scula el, încă dela începutul carierei sale, des de dimineață isprăvind până la orele de birou afacerile de contabilitate ale mai multor comercianți. În felul acesta câștiga lunar câte 500 Lei, de cari însă nu se atingea ci li depunea la o bancă spre fructificare. După câțiva ani și-a adunat un capital destul de frumos și atunci și-a cumpărat casa aceea, cu condițiunea ca s'o plătească în rate. Abia trecură zece ani și casa a fost a lui, plătindu-și întreagă datorlia. „Peste câțiva ani”, urmă apoi bătrânul funcționar, „mă voiu penziona și din penziunea ce o voiu primi și din chiria casei cred că voiu putea trăi în pace și în liniște zilele ce mi le-a mai rânduit bunul Dumnezeu”.

Cruțarea te îndeamnă la lucru. Oamenii cruțatori lucră, în timp ce alții dorm. Cei mai mulți trăiesc o viață leneasă și comoadă, lucrând numai când li arde lumina la deget, pentruca nu știu cruța, și nu cunosc foloasele acestei virtuți. Pe la sfârșitul anului 1884 erau în Franța 426.000 lucrători fără de lucru pierzând vremea cea scumpă numai iac'asa. În orașul Geneva din Elveția este o tovarășie de binefacere, într'acărei dare de seamă din anul 1884 cetim următoarele: 1. „Dintre 20 de persoane cărora le-am câștigat lucru cinstit, din care puteau trăi omenește, numai 5 inși s'au prezentat la lucru. 2. O seamă de neguțatori s'au legătuit că vor da de lucru în timp de trei zile tuturor acelor lucrători, de ori și ce branșă s'ar ținea, cari vor avea o recomandăție dela aceea tovarășie, dându-le la zi câte 4 franci elvețieni. Dintre 300 de lucrători cari se îmblau la lucru numai 150 și-au cerut recomandăția de lipsă și dacă au văzut că nu-i șagă, numai 60 de inși s'au dus la lucru. 15 inși și-au cerut la amiază plata de jumătate adecă 2 franci și apoi și-au pierdut urma. În ziua a doua n'au venit decât 35 și numai 15 inși din cei 300 au lucrat trei zile, dintre cari pe 8 i-au și primit neguțatorii în lucru”. Mai mult; în Liverpool (Anglia) un cerșitor care fusese lucrător mai înainte, a întemeiat o școală de cerșitorie, unde se învață arta sau măiestria cerșitului, și anume: cum trebuie ales locul cel mai potrivit pentru cerșit, prin ce mijloace se poate mai bine marea inima oamenilor, fățărind durere mare ori epilepsie, ori făcându-și rane false, grozave la părere, dară neprimejdioase.

Dacă i-am putea câștiga pe toți acești pierdevară pentru cruțare, cum s'ar schimba îndată fața pământului? Trândăvia este începutul tuturor păcatelor, iară păcatele și patimele au răpus de multeori averi mari, despre cari se credea că nici când nu se vor putea prăpădi, și au adus la sapă de lemn și pe cei mai bogați oameni. Fără muncă este cu neputință să câștigi câtuși de puțin, și să păstrezi ceeace ai.

Adunarea copiilor de moși. În munții Apuseni bântue o sărăcie cumplită. Din această cauză, copiii de moși au luat drumul marilor orașe. Mai ales în Banat, toate orașele sunt împânzite de ei. Președintele Camerei de muncă din Timișoara a cerut poliției să adune pe toți copiii de moși cari vor fi găsiți pe străzile orașului. Cei prinși până acuma au fost internați la căminele de ucenici cari li vor învăța diferite meserii.

Cum își cinstesc Francezii eroii

Cu cât este un popor mai cult și mai cu suflet mare, cu atâta își știe cinsti eroii mai bine și mai mult. Bieții piloți, cari și-au jertfit viețile pentru fericirea și înaintarea țării, au fost înmormântați pe spesele statului, cu paradă foarte mare, la care au luat parte miniștri, deputații, senatorii și funcționarii statului francez, în frunte cu generalii și armata. Cară pline de flori mergeau înainte și clopotele tuturor bisericilor sunau. Lumea stătea pioasă pe marginile străzilor, dând cea din urmă cinste acestor eroi. În chipul nostru se văd carăle pline cu flori ducând, pe străzile Parisului, sicriile cari acopăr pe ceie și-au jertfit viața pentru țara lor.

Guvernul a demisionat

Frământări în vederea formării noului guvern

Spuneam în numărul trecut al gazetei noastre, că guvernul trece printr'o perioadă de liniște, în urma audienței pe care *d. primministru Tătărescu* a avut-o la *M. Sa Regele*. N'a trecut însă nici o săptămână, și din capitala țării ne vine fulgerătoare, neașteptată, știrea că guvernul a demisionat.

Toată lumea a rămas mirată de această veste. În timpul zilei, Luniă trecută, *d. primministru* a fost de față la o masă care s'a dat în cinstea unor oaspeți iugoslavi, și n'a dat nici un semn că guvernul a demisionat încă din ziua trecută.

Cum s'au petrecut lucrurile

Chestiunea remanierii părea închisă în urma audienței dlui primministru la Regele. După audiență însă, s'au produs unele fapte cari au deschis din nou această chestiune.

D. N. Teodorescu fost ministru al industriei și comerțului, a demisionat din postul său. A plecat onul de bună voie, din cauza sănătății. A rămas astfel un loc vacant în guvern.

În aceleași zile moare *Alexandru Mavrodi*, fost subsecretar de stat la președinția Consiliului de miniștri, rămânând astfel vacant încă un loc în sânul guvernului.

Demisionează și d. Titulescu

Sâmbăta trecută *M. Sa Regele* primește o telegramă din străinătate, dela *d. Titulescu*, prin care acesta aduce la cunoștința Suveranului că a demisionat atât din guvern cât și din calitatea de primreprezentant al României pe lângă Liga Națiunilor.

d. Tătărescu la Rege

Duminecă seara la ora 7, *M. Sa Regele*, care se află la Sinaia, anunță printr'o telegramă pe *d. Tătărescu* despre demisia dlui Titulescu. Cât ce a primit această veste, a ținut o consfătuire cu pretinii săi cei mai apropiați, după care, însoțit de *d. Inculeț* ministrul internelor, *d. Tătărescu* a plecat, în secret, la Sinaia.

Aici au ajuns la ora 11. Ajunși aici, a fost primit imediat de *M. Sa Regele*, unde a rămas până Luni dimineața la ora 4. În această audiență s'a produs demisia guvernului. La ora 4 a plecat singur la București, *d. Inculeț* rămânând mai departe la Sinaia.

Ajuns în capitală, *d. primministru* a avut întrevederi cu prietenii săi, a luat parte la ora 1 la masa care s'a dat în cinstea oaspeților iugoslavi, iar

la ora 4 a ținut un consiliu de miniștri. În acest consiliu *d. Tătărescu* a anunțat că a înaintat Suveranului demisia guvernului, care a fost primită, și că *M. Sa Regele* l-a încredințat tot pe dsa cu formarea noului guvern.

Ziarele și publicul numai după acest consiliu au știut despre demisia guvernului.

Ce se vorbește

Oa totdeauna, în cazuri de acestea, se vorbesc multe. Și mai întâi în ce privește demisia dlui Titulescu.

Se spune că între dsa și *d. Tătărescu* ar fi unele nemulțumiri. *D. Tătărescu*, în calitate de șef al guvernului, ar vrea ca *d. Titulescu* să-l țină în curent cu tot ce se lucrează în politica externă, ceea ce se pare că *d. Titulescu* nu o prea face.

Ministrul de externe apoi, pretinde ca toate măsurile de politică externă ce se iau de guvern, să se ia cu învoirea dsale, dsa fiind șeful politicii externe. Și după cum se spune, chiar acesta a fost motivul demisiei dlui Titulescu. Dsa n'a fost întrebat asupra unor măsuri de politică externă pe cari le-a luat guvernul.

În orice caz, *d. primministru* regretă demisia dlui Titulescu, pe care printr'o lungă telegramă l-a rugat să vină în țară și să rămână la postul său. Acesta a răspuns însă că nu va reveni asupra demisiei.

În ce privește apoi demisia guvernului, nu se știe lămurit pentru ce s'a făcut. Unii spun că făcându-se vacante mai multe locuri în guvern, acesta a demisionat ca să se poată face mai ușor remaniererea.

Unii însă, chiar și dintre liberali, sunt de altă părere. Ei cred că remaniererea s'ar fi putut face și fără demisie și aduc cazuri când s'a făcut o remanierere mai mare decât cea de acum, fără demisia guvernului. Această chestiune se va lămuri însă mai bine cu timpul.

Luni noaptea

Cât ce s'a anunțat demisia guvernului și însărcinarea dlui Tătărescu cu formarea noului guvern, s'au început consfătuiri. Se pare că până la sfârșit, noul guvern va fi cel din trecut, cu câteva schimbări. Se observă între altele o luptă puternică pentru numirea dlui Valer Pop ca ministru. Unele cercuri ar susține-o cu tărie, chestiuni interne de ale partidului liberal, spun alții, ar împiedeca această numire.

Din discuțiile cari urmează, ar mai reeși că guvernul se formează fără dl

Titulescu, care n'ar voi să facă parte din noul guvern.

Ce fac celelalte partide

Celelalte partide, așteaptă desfășurarea lucrurilor. Demisia guvernului s'a produs pe neașteptate și dl Tătărescu a fost încredințat cu formarea guvernului fără ca ceilalți șefi de partide să fie consultați.

Noul guvern

În urma însărcinării primite dela Suveran, *d. Tătărescu* a început întrevederile pentru formarea noului guvern, care se compune din următorii:

D. G. Tătărescu, președinte al Consiliului, ministru al armamentului și ad-interim la externe.

D. dr. C. Angelescu ministru al Instrucției publice.

D. Victor Antonescu ministrul Justiției.

D. general Paul Angelescu ministrul apărării naționale.

D. V. Sassu ministru de domenii.

D. I. Inculeț ministru de interne.

D. I. Nistor ministrul muncii.

D. Victor Slăvescu, ministru de finanțe.

D. Richard Franasoviți ministru la comunicații.

D. I. Manolescu Strunga ministrul industriei.

D-nii Valer Pop și *Victor Iamandi* au fost numiți miniștri fără portofolii.

Subsecretarii de Stat:

D. Iuca și *Eugen Titeanu* la ministerul de interne.

D. Mircea Cancicov și *M. Negură* pe lângă ministerul de agricultură.

D. Mitița Constantinescu la ministerul de finanțe.

D. profesor G. Leon la industrie și comerț.

D. Valer Roman la ministerul muncii.

Din guvernul trecut au ieșit așadar dd. Titulescu, Xenii și Savel Rădulescu. Au intrat în schimb, ca miniștrii plini, pe lângă câțiva subsecretari de stat, — dd. Valer Pop, Victor Iamandi și Manolescu Strunga. Acești doi din urmă, au făcut parte și din trecutul guvern, ca subsecretari de stat.

Noul guvern a depus jurământul Marți seara la ora 10.

Mai mulți slujbași superiori ar deleni dați afară din slujbe

În timpul din urmă, toți funcționarii superiori dela polițiile din țară, cari n'au depus examenul recerut de lege, pentru a putea fi slujbași, au fost chemați la București la examen. Mai mulți funcționari din Ardeal, licențiați sau doctori în drept, n'au voit să se prezinte la examen, deoarece când au fost numiți nu li-s'a cerut acest examen și apoi ei nu sunt vinovați că alții, mai mari decât ei, i-au numit fără această formalitate a legii. Pe lângă această titlurile lor sunt mai mari decât ale acelor din comisia examinatoare.

Față de această nesupunere, ministerul de interne, i-a dat pe toți afară din slujbe.

Faptul acesta a produs mare nemulțumire, mai ales în sânul Ardelenilor. Dd. Maniu și Vaida au luat apărarea celor concediați. Aceștia de altfel, au dat în judecată statul, și câțiva адвоcați, între cari și *d. Emil Hațiegan*, fost ministru, s'au oferit să le apere gratuit drepturile.

Internatul dela Veza

Cum îngrijește biserica noastră copiii dela școală

Școalele din Blaj totdeauna au adăpostit copii din toate părțile: din Ardeal, Banat, Maramureș și chiar și din Vechiul Regat. Părinții știau că aici se învață nu numai carte multă, ci se învață și credință tare în Dumnezeu, cinste și bunăpurtare. De aceea cu drag își aduceau copiii la Blaj.

Faima bună a școalelor din Blaj se păstrează și azi. Și acum vin copiii la școală la Blaj, din toate părțile țării, Par'că nici într'un an însă n'au cerut să fie primiți în Liceul și Internatul din Blaj atâția copii din Vechiul Regat ca și acum. Și aproape în fiecare scrisoare se aminatește: „am auzit că școalele din Blaj sunt cele mai bune din țară“, ori „vreau să dau copilului meu o creștere creștinească“. Iar în zilele trecute un părinte îngrijit de copilul său, scrie că nu „cumva să rămână fără să învețe religia“.

Mai grea este în Blaj găzduirea copiilor. Internatul abia poate să ocrotească o parte mică dintre copii. Cei mai mulți sunt siliți să locuiască pe la gazde în oraș, în camere mici și câte patru—cinci ori și mai mulți într'o cameră.

De aceea mai marii bisericii dela Blaj, cari îngrijesc de toate școlile Blajului, și-au bătut mult capul cum ar putea veni în ajutorul acestor copii, cei mai mulți săraci și năcăjiți și cum i-ar putea ocroti într'o casă potrivită și în condiții bune de sănătate.

Și au găsit mijlocul. Internatul de băeți din Blaj are în Veza, cea mai apropiată comună de Blaj, o casă frumoasă și mare, cu ogradă largă și cu o grădină întinsă cu pomi și legume. La cererea păr. Evrard, Rectorul Internatului, Înalt Preasfințitul Mitropolit împreună cu sfetnicii săi a aprobat ca această casă s'o transforme în Internat potrivit pentru copiii săraci.

În ziua de 30 Septembrie 1934, — Duminecă după amiază s'a și făcut deschiderea sărbătorească a acestui Internat, fiind de față Domnul Ștefan Pop, directorul Liceului de băeți, Păr. E. Evrard, Rectorul Internatului din Blaj, toți conducătorii Internatului, păr. Victor Moldovan din Veza, precum și toți copiii ocrotiți în acest Internat și mulți săteni din Veza.

După sfințirea apei s'au binecuvântat casele și s'au stropit cu apă sfințită toți cei de față.

Internatul ocrotește până acum numai 20 de copii, cari plătesc o taxă mică de 150 Lei lunar. În schimb primesc locuință bună, luminat, încălzit, spălat și dimieața lapte. Pentru amiază și cină, părinții trimit de acasă cele trebuincioase și o bucatăreasă anume tocmită, pregătește mâncarea. Astfel copiii totdeauna au mâncare bună și caldă. În zile de sărbătoare, adeseori copiii primesc dela Internatul din Blaj, mâncare în cinste.

Pentru dormit au trei camere mari și fiecare copil are patul lui, frumos așternut cu haine de acasă. Într'o altă cameră mare, au mese, la cari stau peste zi și învață, iar o altă cameră o

folosesc ca sală de mâncare. Într'o cameră e îngrijită mâncarea ce o au de acasă. Iar camera pentru bucatărie e curată și are toate vasele trebuincioase.

Conducerea acestui Internat, ca și care nu cred să mai fie vre-unul în țară, o are tot Păr. Evrard, Rectorul Internatului din Blaj, iar îngrijirea copiilor e încredințată Rev. I. Berariu.

Ajute Dumnezeu, ca acest Internat de mare ajutor pentru copiii săraci, să se poată lărgi astfel ca să ocrotească cât de curând cel puțin o sută de copii, dacă nu și mai mulți.

Ion Popu-Câmpeanu

Din Șercaia

Școlare. Românii din Șercaia, prin numărare memorii, intervenții și prin ziare au cerut autorităților școlare să li se deie un învățător cântăreț, care pe lângă activitatea lui școlară, să desvoalte și o activitate extrașcolară, aranjând cu tinerețea coruri și producții teatrale și să reînființeze fanfara românească, care s'a nimicit în 1916, intrucât instrumentele muzicale s'au pierdut. Abia în anul acesta Min. Instrucțiunii, a înființat al 3-lea post la școala noastră primară de Stat, iar Rev. școlar din Făgăraș a numit în acest post pe Dl. Inav. Septimia Tunsoiu, un bun element muzical. Postul acesta acum s'a desființat și Dl. Tunsoiu, la dorința D-lui Revizor școlar din Județul Târnava-Mică, a fost numit ca învățător în comuna Cenade, de lângă Blaj. Desființarea acestui post a nemulțumit mult populația românească din acest târgușor care-și vede astfel înfrântă dorința de înaintare pe teren cultural, și constată cu multă părere de rău, că nu poate ținea astfel pas cu manifestările culturale ale Sașilor din localitate.

Transferare. Dl. Anghel Ionescu, fost șef de gară în localitate a fost transferat la Valea-Lungă, pe linia Copșa-Mică-Blaj. În locul dsale a fost numit Dl. Carol Șandor, originar din Făgăraș și fost șef de gară în Peștera-Bolii, de lângă Lupeni. Plecarea Dlui Ionescu lasă regrete unanime în localitate, căci a fost un funcționar corect și serviabil, eu publicul călător.

Dela „Astra“ culturală. Cercul cultural „Astra“, din Șinca-Veche cu concursul acestui cor și a corului Românilor din Șercaia va aranja în Făgăraș în ziua de 30 Septembrie a. e., o serbare câmpenească în parcul „Regina Maria“.

Nemulțumirea creștinilor. În ziua de 7 Septembrie s'a ținut un târg de vite în Făgăraș. Târgul de marfă, care ar fi căzut pe Duminecă, în conformitate cu dispozițiunile legilor și a uzului, urma să se țină luni. Evreii, cari luni aveau Anul nou, au intervenit ca târgul de marfă să se țină duminică și s'a ținut în această zi, repetându-se și aici cazul, întâmplat în aceeași zi în Careii-Mari. Această umilire a produs o adâncă nemulțumire printre populația românească și creștină din acest județ, care formează majoritatea lui zdrobitoare.

Deces. În comuna lui natală Șercaia a iacetat din viață Dl. Vasile Decu, care după războiu a fost v. primar în Alba-Iulia, iar în anii din urmă a fost candidat de deputat și senator georgist în județul nostru. A fost înmormântat în comuna lui natală.

Târguri noi. Comuna Perșani din Județul Făgăraș, a obținut dreptul de a ținea două târguri anuale și anume în 14 Septembrie și 22 Maiu. Atât târgul de vite, cât și cel de marfă se vor ținea în aceeași zi.

Valeriu Crișan

M. Sa Regina Maria la Londra. M. Sa Regina Maria se află în vizită în țara de dincolo de ape, Anglia. Amintim că M. Sa aici s'a născut și aici a copilărit, împreună cu frațele său, George, actualul rege al Angliei.

Academia de teologie din Blaj și-a deschis porțile. joi, în 4 Octombrie s'au început cursurile Academiei de teologie din localitate.

Examenul de bacalaureat dela Blaj. În sesiunea de toamnă, în orașul nostru au dat examen elevii următoarelor licee: Liceul de băieți și fete, Blaj; „Principele Nicolae“, Sighișoara; „Episcopul Teutsch“, Sighișoara; „Timoteu Cipariu“, Dumbrăveni și „Titu Maiorescu“, Alud. S'au prezentat în total 116 candidați, dintre cari au trecut la proba scrisă 73. Dintre aceștia, 47 au fost declarați reușiți după examenul oral. Comisia examinătoare a fost compusă din dnii: A. Ieșanu, prof. univ. — Cernăuți, președinte; V. Hilt — București; dna V. Andreescu — București; P. Popescu — București; T. Ciocănescu — Tg. Jiu; G. Iliescu — Bărlad; dna M. Mușlea — Cluj; dș. M. Radeș — București, membrii.

Plata datoriei externe. În ziua de 1 Octombrie a. e., guvernul nostru a trimis în străinătate rata cuvenită pentru împrumutul făcut în anul 1929.

Cum e vremea. În întreagă țara timpul se menține ca și mai înainte: cerul e senin, razele soarelui încă puternice. Aerul de seară și de dimineață însă, s'a răcit simțitor.

Nenorocire la o vânătoare. Un vânător din Austria fiind într'o pădure, a tras într'un tuiș unde a văzut mișcându-se ceva, crezând că e vreun animal. Când să-și ridice prada, cu durere a aflat că a împușcat pe cel mai bun pretin al său.

Ce pagube au suferit greviștii din America. Am scris într'un număr trecut al gazetei noastre despre greva muncitorilor din America. Plata pe care ar fi primit-o până acum, dacă ar fi muncit, e de 15 milioane dolari, adică un miliard 800 de milioane.

Mere vândute în străinătate. Sâmbătă în 29 Sept. au plecat din țara noastră 10 vagoane de mere spre Suedia. Alte transporturi vor urma cât de curând.

Cel mai mare vapor din lume. Într'un oraș francez se lucrează la cel mai mare vapor din lume. Lucrările sunt aproape terminate. Ceva aranjamente înăuntrul lui, și poate pleca. Vaporul are o lungime de 313 metri și o lățime de 36 de metri. Motoarele sale sunt de 160 de mii de cai putere, și vor conduce vaporul cu o luțea de 54 km. pe oară. Va transporta deodată 2176 de călători, pe lângă cei 1300 de oameni de serviciu. Călătoria de încercare se va face în Maiu, anul viitor.

Prima zăpadă în Siberia. Se anunță din Rusia că în ziua de 28 a lunii trecute, a căzut prima zăpadă în Siberia, regiunea Irkutsk.

Cum a fost târgul de toamnă din Blaj. La târgul de toamnă din Blaj s'au vândut cu totul 275 boi, 173 vaci, 22 cai, 22 bivoli și 13 oi. Pentru atâtea capete de vite s'a făcut țadulă la primărie. Oamenii mai vând însă și fără țadulă, până nu-i vor prinde și-i vor pedepsi îngrozitor. Târgul așadar a fost bunșor, cu atât mai ales că și prețuri s'au plătit destul de mari.

Se va căsători Hitler? Un ziar german care apare în Franța spune că Hitler, cancelarul Germaniei, se va căsători cu o principesă germană din casa de Koburg.

D. Puiu Dumitrescu va veni în țară. D. Puiu Dumitrescu se află de mai multă vreme pe pământul Franței. În săptămâna trecută a plecat la Geneva. Aici i-s'a comunicat din partea autorităților franceze că nu i-se mai îngăduie să petreacă în Franța. Dsa a cerut atunci altor țări să-l găzduiască. Nici una n'a voit însă, așa că e probabil că se va întoarce în țară.

Un sat de leproși. Într'o comună din delta Dunării se aflau de ani de zile vreo 20 de familii bolnave de lepră. Ei se ocupau cu pescuitul. Toți cei atinși de cumplita boală, au fost internați la Tîrchilești, unde este un spital special pentru leproși.

Cum se moare în America. În America se întâmplă cele mai îndrăznețe omoruri și furturi. Iată un caz de acesta. Un fost ocaș juca cărți într'un restaurant. Niște dușmani de-ai săi au intrat la el și i-au spus la ureche. „Dacă vrei să mai faci o rugăminte, să te grăbești”. I-au descărcat apoi 4 gloanțe de revolver în cap și au dispărut.

O familie întreagă omorâtă de gaze. Un locuitor dintr'o comună din jud. Cahul, a intrat săptămâna trecută în pivniță ca să scoată o cană de vin pentru masă. Când ce a intrat în pivniță, a fost amețit de gazele ce ieșeau din must și a căzut jos. Văzând că nu mai vine, nevastă-sa a plecat după el. Și ea a pățit însă același lucru. A venit apoi fiul lor, în vârstă de 21 ani, să vadă de părinți. A intrat în pivniță și i-a văzut pe amândoi căzuți la pământ. În acest timp, gazele au început să-l amețească și pe el. Fiind mai puternic, a strigat după ajutor, afară însă n'a mai putut leși. A tost doborât și el pe când urca treptele pivniței. Venind vecinii, i-a scos cu mare grijă din pivniță. Toți trei au fost omoriți de gaze.

Cât beau Sârbii. Un doctor sârb a arătat la un congres, că în Serbia se bea anual: 350 milioane litri de vin, 100 milioane litri de rachiu și 100 milioane litri de bere. Împărțiți pe capete se vine la fiecare sârb 25 litri de vin, 8 litri de bere și 8 litri de rachiu. Numărul crâșmelor e de 41 de mil.

Ministrul Rusiei e așteptat la București. Zilele acestea va sosi în capitala țării noastre, d. Ostrowski, ministrul Rusiei la București. Cu acestea legăturile între țara noastră și vecina de peste Nistru vor fi de fapt reluate.

† Ioan Marian paroh gr. cat. emerit, v. protopop on. după scurte, dar grele suferințe, împărțit cu ss. Taine ale muribunzilor a trecut la cele vecinice în ziua de 1 Octombrie 1934 în anul al 85-lea al vieții, 60 ani de profeție, din cari 53 în activitate și 7 în pensie. A fost înmormântat cu mare cinste în comuna Beldiu, — unde a păstorit cu vrednicie 53 ani, — Joi în 4 Oct. a. c. orele 2 p.m. — Fie-l partea cu dreptii.

Marea sărbătoare a călugărițelor noastre

I. P. S. Valeriu Traian al Orăzii primește voturile mai multor călugărițe

Mare sărbătoare au avut călugărițele noastre dela Blaj duminică în 30 Septembrie. Cu acest prilej au fost investite mai multe candidate, au depus voturile vremelnice pentru întâia oră patru noițe, au repetit voturile pentru alți 3 ani 10 călugărițe, iar două au făcut voturi perpetue, adică pentru întreaga viață.

La această mare ceremonie a luat parte, rugat de Exelența Sa Mitropolitul Vasile, însuși Exelența Sa Dr. Valeriu Traian Frențiu al Orăzii, care a slujit sf. liturghie, iară la începutul sfinteii liturghii a primit întru noițe investimându-le pe următoarele: candidata Maria Bercea primind numele de sora Ioana, candidata Elena Mureșan primind numele de Sora Sofia, candidata Elisabeta Checicheș devenind Sora Terezia, candidata Ana Pop devenind Sora Zenovia, candidata Maria Pop devenind Sora Oresta, candidata Lucreția Bercheșan devenind sora Eufrosina, candidata Ana Silaghi primind numele de Sora Ștefania, iară candidata Anastasia Moldovan de Sora Ambrozia

Înainte de »Sfinte Dumnezeule« au făcut profesiunea adică voturile călugărești, că adică vor rămânea sărace, vergure și supuse superioarei, sora Gertruda fostă Nagy Victoria, Sora Terezia fostă Graur Lucreția, Sora Alfonza fostă Petean Rozalia și Sora Proxedes fostă Eleonora Damian.

Tot atunci au repetit voturile pentru alți trei ani următoarele 10 surori: M. Paula, M. Irina, M. Bonifacia, M. Amanția, M. Celina, M. Felicia, M. Ferdinanda, M. Benedicta, M. Rita și M. Celestina.

În sfârșit au depus voturile călugărești perpetue adică pentru totdeauna Sora M. Elena și Sora M. Elisabeta.

Ceremonia a fost de toată frumuseța, așa că a stors lacrimi din ochii celor de față, mai ales atunci când acele fecioare curate au fost jurate că nu se vor mai gândi la lume și la lucrurile din lume, ci că vor deveni miresele Domnului, slujindu-i lui, unele trei ani, altele alți trei ani iară altele pentru veșnicie.

La sfârșitul ceremoniei I. P. S. Sa le-a ținut o duioasă predică, arătându-le cât de mult se bucură Domnul și îngerii lui din ceriuri cu acest prilej și dându-le cu dragă inimă binecuvântarea arhierescă.

A urmat apoi sf. liturghie arhierescă slujită cu pompa obișnuită, dând răspunsurile corul Școlii Normale de învățătoare sub conducerea dșoarei profesoare Bura Veturia.

Mai observăm că pentru această mare sărbătoare le-a pregătit cu exerciții spirituale adică deprinderi sufletești, Păr. călugăr franciscan Pr. Iosif Tălmăcel din Moldova.

Un congres mondial antihitlerist.

Are Hitler mulți partizani, zeci de milioane, după cum am scris în numărul trecut al gazetei. Dar are și mulți dușmani. Și încă în aproape toate țările din lume. Toți dușmanii săi se vor întruni la un mare congres la Paris. Acolo vor face critică tuturor faptelor lui Hitler.

Cețiți și răspândiți
„UNIREA POPORULUI”

Exportul de vite

Suntem în apropierea sfârșitului de an, exportatorii de toate categoriile își fac socotelile exportului lor. Mai zilele trecute astfel s'au adunat toți negustorii cari exportă animale, pentruca să cerceteze numărul și valoarea vitelor trecute peste graniță, iar în al doilea rând, țările unde granițele le sunt deschise.

Aceste țări cari cer mereu mărfuri, vasezică importă din alte țări mărfurile de cari ele au nevoie, din cauza consumațiunii lor mare, caută să lege legături comerciale cu țările de unde ar putea aduce, importa, mărfurile trebuincioase în cantitate mare și pe un preț mic.

Între aceste se leagă prietenii comerciale decare se încheie printr'un contract numit: tratat comerț. Astfel de tratate de comerț are și țara noastră încheiate cu diferite țări din apus și Răsărit.

Țările în cari exportatorii noștri trimit mari cantități de animale, au legătură strânsă cu comercianții români, cari le aprovizionează piața cu mărfurile cerute de locuitorii lor.

Din zi în zi vedem că aceste relații, legături comerciale, sunt tot mai multe, cecece dovedește că statele au nevoie de produsele noastre. Așa acuma fructele românești au început a fi cunoscute pe piața străină în urma reclamei făcute și în urma legăturilor comerciale, cari le-au încheiat cu unele țări de a exporta fructele românești.

Cercetând datele publicate de exportatorii de animale constatăm, că în decurs de opt luni dela 1 Ianuarie până la 31 August s'au exportat:

23.778 boi	93.771 oi
39.998 porci	49.376 kg. carn. de porc
406 cai	651.585 kg. bacon

Făcând o asemănare cu exportul nostru din anul trecut, constatăm că el s'a mărit la unele poziții, iar la altele s'a micșorat. Așa a scăzut la export carnea de porc, dar a crescut numărul porcilor și cailor, iar pentru anul acesta numărul boilor ceruți de străinătate a fost în plină creștere. Aceasta dovedește că este foarte rentabil a ținea boi și a-i îngrășa, căci cu siguranță vor fi bine plătiți de negustorii de vite. Rentabilitatea pentru agricultori e și mai mare, căci după ce-și termină lucrul câmpului, după ce și-au adunat toată recolta și și-au umplut hambarele și magaziiile cu de toate bunătățile dăruite de bunul Dumnezeu, boii pot să fie bine îngrijiți și îngrășiți, pentruca numai astfel îi vom putea valoriza (prețui) bine.

Totodată se mai constată că și oilor li se dă o mare importanță de străinătate, cecece nouă trebuie să ne dea o siguranță mare, că și ele vor fi bine valorizate, dacă am respecta cecece am propus mai sus pentru boi.

Căutând a vedea țările unde se îndreaptă exportul nostru, constatăm că în intervalul acela de opt luni am exportat în: Austria: 5375 boi, 32.715 porci, 34.000 kg. carne, 368 cai; Cehoslovacia: 6923 porci, 1026 cai; Malta: 556 boi; Palestina: 2970 boi, 500 oi; Italia: 10.845 boi; Grecia: 3103 boi, 350 porci, 37.941 oi; Germania 860 boi, 38 cai; Franța: 45.976 kg. carne; Siria: 69 boi, 310 oi; Anglia: 651.585 kg. bacon, adică tutun.

Din cifrele de mai sus se poate vedea destul de limpede țările cu cari avem relații comerciale, unde mărfurile noastre pot să se desfășoare în bune condițiuni. Pentru țara noastră o piață de desfacere de mare importanță este Orientul, dar să sperăm că în cel mai scurt timp vom câștiga tot mai mult cucerind cu mărfurile noastre toate piețele, pentruca în modul acesta balanța noastră comercială să nu mai fie pasivă, adică să nu importăm mai mult decât exportăm.

Olimpiu I. Barna

Tutunul

Tutunul este un prieten nedespărțit al omului care l-a îndrăgii, un tovarășu care te însoțește atât la veselie cât și la necaz.

Tutunul pe cât este de prieten tot pe atât este și de dușman. Ii este dușman căci îi macină zi de zi, încetul cu încetul, pieptul și sănătatea.

Tutunul, ca multe alte lucruri, se leagă de descoperirea Americii. Printre oamenii care l-au însoțit pe Cristofor Columb în drumul dintâiu peste ocean, când a dat de America, a fost și un călugăr, cu numele de Romano Panc. Acesta, la întoarcerea lui la Lisabona în Portugalia, a adus frunze de tabac, să arete și el vre-o minune, ca și ceilalți din lumea nouă. Acestea s'au întâmplat la anul 1492.

Ministrul Franței la curtea din Lisabona, pe nume *Jean Nicot*, în anul 1560 îi dăruiește reginei Franței, Caterina de Medicis, ca leac contra durerilor de cap, câteva frunze de tutun.

Regina slabă de inger, a crezut, ba mai mult a dat ordin să fie crescut în țară ca iarbă bună contra tuturor bolilor. Tutunului i-s'a spus atunci iarba reginei, iarba sfântă.

În curând negustori lacomi de câștig aduceau cu corăbiile lor planta prețioasă din America și mai ales de pe o mică insulă *Tabago* — de unde vine și numele tutunului de tabac.

Din iarbă de leac, azi a ajuns o iarbă atât de căutată încât sunt țări cari trăiesc de pe urma ei. Nici mai mult, nici mai puțin, la noi e monopol, adică n'are dreptul să o vândă decât statul. Azi casa autonomă a tutunului stă așa de bine cu câștigurile, încât am garantat cu veniturile ei împruturi de miliarde de Lei făcute în străinătate.

Un om în viața lui face fum o întreagă avere. Fumând la zi un pachet de 5 lei, în timp de 40 de ani, ar forma prețul la 12 perechi de boi de câte 6000 lei. Cei care fumează mai mult și mai scump, plătesc în doi și încincit suma aceasta.

Că tutunul are otravă și ce fel de otravă, a fost aflat deabia în 1892, cu toate că se presupunea aceasta de mai multă vreme.

În anul 1851 în orașul Monc din Belgia, curtea cu jurați, judecă pe doi ucigași, soții Bocarné, acuzați de otrăvirea cumnatului lor. Ei au tăgăduit fapta lor, deasemenea felul otrăvii. Judecătorii atunci l-au rugat pe un mare învățat să alle felul otrăvii. A fost *nicotina*, scoasă din tutun și denumită astfel după Jean Nicot.

S'a dovedit apoi că ucigașul a lucrat înainte la un profesor, unde scoteau un fel de ulei din tutun, cu care sălbaticii

din America își otrăveau săgețile. Bocarné a făcut încercări să vadă țaria otrăvii pe animale și apoi contra cumnatului său.

Un alt mare învățat, Claude Bernard, a arătat că sunt deajuns câteva picături din această otravă pusă pe ochiul unui animal mare pentru a-l ucide.

Sucul de tutun omoară gândacii, pu-recii și păduchii plantelor, folosindu-se din această cauză la stropitul pomilor și plantelor. Dacă zeama este însă prea rare, plantele stropite în câteva zile se uscă.

Marele rău pe care-l are nicotina, otrava din tutun este asupra minții și nervilor omului. Tutunul înviorăză nervii, dar totdeodată și îi macină. Toți cei cari fumează cunosc somnolența și amorțea cauzată de tutun.

Tutunul otrăvește creierul și mintea, făcând pe om mai puțin deștept cu cât fumează mai mult. Două grame de nicotină sau 30 gr. de tutunucid un om.

Nicotina din tutun aduce o paloare a feței, scade puterea inimii, încetinește mersul sângelui prin vine, produce amețeli, vărsături.

Cine s'a învățat cu această otravă, greu se poate desface de ea, ca și de celelalte otrăvuri albe: cocaina, opiu, morfina și hașisul. Fumătorul, dacă n'are otrava la îndemână are dureri de cap, e nervos apoi neliniștit.

Fumul de tutun face plăci albe în gură, care cu timpul trec în *cancerul tabagic al limbei* (rac), care dacă nu este operat, duce la moarte sigură. Fumul de tutun vatamă plămânii și inima. Tutunul este o cauză a unei boli grele și mortale numită de doctori *angina de piept*.

Toți cei cari fumează suferă de boala denumită tabacism. Ea se vindecă numai prin *voința de a nu mai fuma*.

Omului îi șade mai bine atunci când nu este coș de fabrică, care aruncă fum pe gură.

Se poate trăi fără tutun.

Se câștigă: timp, bani și sănătate.

Pavel B. Giogovețan

Sora Nicolae. — Am primit 200 Lei. Abonamentul e plătit pe 1934 întreg și pe 1935 Lei 60.

Salon Gheorghe. — Am primit 300 Lei. Mai aveți de plătit Lei 60 până la 31 Dec. 1934.

Mureșan Silvestru. — Aveți încă rest de 90 Lei pe 1933 și 150 pe anul curent.

Rozalia Henwitz, București. Am primit Lei 40. — Vă rugăm să ne scrieți pentru cine să trecem acești bani.

Dr. Șt. Drăghășanu. — Am primit 300 Lei, abonament pe 1934 și 1935.

Am primit câte 100 Lei de la următorii: Hopârtean Tănăsie, Alexandru Moldovan, Silvestru Mureșan, Andrei Pușcaș, Nicolae Neda.

Câte 150 Lei: Ioan Botea, Ioan Turcu, Valer Filipan, Ioan Dobosiu, Lucreția Dan n. Simu, Of. parohial Turda-veche. Of. parohial Maier, Ana Fodor, Soc. »I. Vidu« Băița, Silviu Peuleti.

Alte sume: Dumitru Vamoș 60; Sora Nicolae 200; V. Sărb 125; Ursuț Gheorghe 75; Jurca Cornel 75; Elena P. Comșa 50; Of. parohial Reghin 60; Dr. C. Sabău 1023; Văd. V. Sabău 360; Eugen Mărginean 300.

Lista neagră

Dușmanii foii

Dușmanii foii sunt toți aceia cari au primit-o ani de-a rândul, s'au fâlit că sunt și dâșii oameni cu carte, iar acuma, când le cerem bani nu vreau să ne mai cunoască. Iată numele unora dintre acei cari ne-au păgubit astfel:

Radu Ivănescu, Corabia	dator	565
Ilie Rusănescu	»	1045
Pantilie Deleu	»	1119
Radu Pușcaș, Curciu	»	459
Aurel Moldovan, Cuteiuș	»	1117
Dumitru Bărsan I. Gligore, Tulgheș	»	1035
Iova Drăgălina, Petromani	»	999
Ioan Mateiu,	»	785
Ioan Pop tinăru, Nicopoiu	»	495
Iosif Tămaș, Teiuș	»	705
Ioan Raica	»	1065
Ioan Cirebea J. C., Muntele Băișoarei	»	495
Solovestru Cilean, Sebeșul de sus	»	495
Fărcane Teodor a Craciunii, Molosig	»	675
Vasile Pop I. Z., Acuia	»	750
Hanea Ioan, Slimnic	»	95
Vasile Bude, Asuagiul de sus	»	495
Vasile Bărăian, Palatca	»	1099
Octavian Hârșian, Merești	»	143
Șofron Mihalcă, Vale	»	1116
Augustin Tămaș, Orosfaia	»	959
Emil Mercean, Reditu	»	210
Ioan Marian, Mîscreac	»	645
Precup Răjniță, Valea-Sasului	»	495
Buțea Ioan, Cuhea	»	675
Nicolae Mărginean, Mănărade	»	495
Ioan Fechet, Hădărău	»	475
Folia Aron, Găbud	»	1126
Ioan Ceresteș, Gălgău	»	164
Maris Teodor, Cuhea	»	675

Vom continua cu asemenea liste și pe acești dușmani ai foii noastre îi vom da și pe mâna avocatului nostru.

Redactor: IULIU MAIOR.

Către iubitorii de carte

Indemnat de mulți dintre cetitorii acestei gazete, am adunat într'un volum o parte dintre *Anechotele mele*, publicate în »Unirea Poporului«. Cartea a ieșit dela tipar în zilele acestea și se află de vânzare la Librăria Seminarului din Blaj, precum și la alte librării, și la subsemnatul. *Prețul unui exemplar 15 Lei și 2 Lei pentru poștă.*

Rog pe cetitorii acestei iubite gazete să comande cartea, ca să pot face față cheltuielilor de tipar.

Pețelca p. Teiuș
jud. Alba

Iuliu Domșa
învățător pensionat

3-3.

A apărut:

OROLOGHION ed. V.

Legat în pânză, păreți tari ori păreți
moi Lei 300

Legat în piele, păreți tari ori păreți
moi » 400

+ 20 Lei posta.

La comandă să se precizeze felul lăgăturii.

Librăria Seminarială
Blaj